

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil på linje med hr. Jens Foged begynde med at sige tak, fordi der dog i forslagene var noget, som man mener man kan føre ud i livet; det er vi yderst tilfredse med, og jeg sætter min lid til, at hr. Jes Schmidt og fru Kirsten Jacobsen er i stand til at få noget positivt ud af forhandlingerne i skatteudvalget, få et resultat, som ejerne af tofamiliehuse kan være tjent med.

Så vil jeg også gerne sige tak til hr. Wilhjelm, fordi han på behørig måde belærte visse talere om, hvad der står i forslagene; det kunne jo være meget gavnligt, inden de tog ordet til dem. Det drejer sig selvfølgelig ikke om at hæve standardfradraget for alle fra 2.000 kr. til 5.000 kr. Det drejer sig om at udvide reglen, så det maksimum, der står der, er 5.000 kr. i stedet for 2.000 kr. Ellers ville det jo være et helt andet forslag, og det var der jo ingen grund til at diskutere.

Må jeg så generelt svare på spørgsmålet: hvorfor gør centrum-demokraterne det her? Det er der absolut god grund til. Der er særdeles god grund til at holde disse spørgsmål varme, for det fremgik også af denne debat, at der eksisterer de samme misforståelser i denne sal og i befolkningen, som der har gjort hele tiden, en fornemmelse af, at parcelhusejerne er de rige, en fornemmelse af, at fritidshuse er for de rige, er luksus — jeg skal komme ind på det senere — men begge dele er hamrende forkert. Men den opfattelse eksisterer, og den vil lige så stille komme til at præge kommende forlig og kommende aftaler, hvis ikke der hele tiden bliver gjort opmærksom på, at det ligger helt anderledes.

Som sagt i bemærkningerne er disse forslag et led i en hel række af forslag, vi har fremsat. Jeg skal minde om, vi har foreslået helt at afskaffe ejendomsskatter, ikke på én gang, men over 15 år. Vi har foreslået specielt at afskaffe skatten på landbrugets produktionsjord allerede over 5 år, fordi vi finder den særlig urimelig. Dernæst har vi foreslået, at man skulle stryge skat på overskud, og dér husker jeg tydeligt med forfærdelse fra debatten her i tinget, at det var øjensynligt, at mange troede, overskud var noget, som specielt de rige fik, hvor enhver, der kender det mindste til sagen, ved, at overskud er noget, de mennesker får, som ikke har råd til at stifte lån, fordi de ikke

kan betale renter og afdrag. Jeg håber, at dette forslag vil blive taget frem og behandlet om og om igen.

Så foreslår vi nu at hæve standardfradraget, vi foreslår dette med fritidshuse, og vi har det med tofamiliehuse med. Må jeg så for at fuldkommengøre fremstillingen nævne, at vi derudover inden 1. februar, hvor fristen jo ligger, agter, da vort oprindelige forslag til folketingsbeslutning om ejendomsskatterne led en krank skæbne, at fremsætte lovforslag om, at der fra 1. januar eller 1. april 1977 sættes stop for kommunernes grundskyld, ikke for promillen, men simpelt hen for det beløb, der udskrives. Det gør vi bl. a. med den baggrund, at vi venter på et eller andet tidspunkt et flertal for et forslag, som flere har fremsat, om at nedsætte amternes grundskyldpromille. Det anser vi for ganske omsonst at gøre, hvis man ikke samtidig begrænser kommunernes ret til at udskrive, for ellers vil kommunerne øjeblikkelig forhøje med de 5 promille, som amterne nedsætter med, og så er parcelhusejerne og de øvrige jo lige vidt. Det forslag vil vi altså fremsætte, og jeg skal yderligere nævne, hvad vi har publiceret nogle gange, at vi agter også inden fristens udløb og måske allerede i den kommende uge at foreslå, at man nu tager fat på at behandle det, som hr. Wilhjelm så meget diskuterede og også hr. Kaj Hansen var inde på, nemlig dette med retten til at trække fra. Vi håber, at parcelhusejere vil forstå, at vi får aldrig spørgsmålet om lejeværdi af egen bolig løst i dette ting, hvis ikke man tager fat på at stoppe for en ubegrænset rentefradragsret. Vort forslag sigter ikke mod parcelhuse alene, det sigter mod al privat gæld, og vort forslag lyder på, at man fra 1. januar 1978 ikke mere ved nyoptagne lån kan fratække mere end 35.000 kr. Man kan diskutere, om det skal være 35.000 eller 40.000 eller 30.000 kr., det er slet ikke vigtigt. Det afgørende er, at man nu skaber en rolig atmosfære omkring diskussionen for at afvikle over en årrække eventuelt. Men det kan man kun, hvis ikke man bliver ved år efter år at lægge nye forpligtelser til, hvor folk i god tro og med loven i hånden har skaffet sig en ret til at trække 100.000 kr. eller 150.000 kr. fra. Hvis ikke vi på et eller andet tidspunkt stopper det, afskærer vi os selv fra nogen sinde at få en fornuftig dis-